

РЕШЕНИЕ

№ 27347

гр. София, 07.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 02.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2815** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Жалбата е подадена от Л. В. Т. срещу Ревизионен акт № Р – 22221024002995 – 091 – 001 / 29.11.2024 г., мълчаливо потвърден от Директора на дирекция – ОДОП, [населено място], като с ревизионния акт са установени задължения по чл. 19 от ДОПК в размер на 220 894. 32 лева и лихва в размер на 81601. 57 лева.

В жалбата е посочено, че РА е неправилен и незаконосъобразен. Издаден е в противоречие с материалноправните разпоредби на ДОПК. Съгласно точка 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите от Върховния административен съд административните актове трябва да са мотивирани. Една от предпоставките за възникване на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК е невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството, която невъзможност в случая датира най-рано от 04.11.2022 г. С РА обаче се установява отговорност на Л. В. Т. по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за ДДС с период 01.11.2019 – 28.02.2022 г. и за ДДС с период 01.08.2022 г. – 31.08.2022 г. В РА не са доказани кумулативно наличието и на всички предпоставки, обуславящи възникване на отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Установеното от органите по приходите е неправилно, недоказано и незаконосъобразно. Не се установени предпоставките, които водят до ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК. Към датата на връчването на РА на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД Л. В. Т. не е управител на дружеството. Към датата на подаване на Справка – декларация за ДДС вх. № 22051388469 / 14.09.2022 г. Т. не е управител на дружеството. Не е доказан фактическият състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от

адв. К. А.. Иска отмяна на РА. Представя писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът – Директор на дирекция „ОДОП“ - редовно призован, не се явява. Представя се от юрисконсулт С. Н. – Е.. Представя писмени бележки по съществото на спора. Претендира присъждането на разноски съобразно материалния интерес на спора.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена – не изпраща представител за участие в производството. Не изразява становище по съществото на спора.

Административен съд София – град, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства и след като обсъди възраженията и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Л. В. Т. е местно физическо лице и на основание чл. 1, вр. чл. 8 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в България и от чужбина. Л. В. Т. е бил управител на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за периода от 21.01.2016 г. до 20.05.2022 г.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р – 22221024002995 – 020 – 001 от 20.06.2024 г. е възложена ревизия на Л. В. Т.. Заповедта е връчена на дата 21.06.2024 г. по електронен път на деклариран електронен адрес.

Ревизията е относно отговорност на Л. В. Т. за задължения на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за данък върху добавената стойност за периода от 01.11.2019 г. – 28.02.2022 г., установени с РА № Р – 22221422001924 – 091 – 001 / 04.11.2022 г. в размер на 19 367. 56 лева – лихва и задължения по СД по ДДС № 22051388469 / 14.09.2022 г. за данъчен период 01.08.2022 г. – 31.08.2022 г. с резултат ДДС за внасяне в размер на 220 894. 75 лева.

Разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК гласи, че когато член на орган на управление или управител на задължено лице по смисъла на чл. 14, т. 1 и т. 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред орган на приходите или публичен изпълнител и в следствие на това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и / или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение.

Разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК гласи, че когато управител или член на орган на управление, който недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или 2, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Органите по приходите са приели, че недобросъвестността на Л. В. Т., в качеството му на управител на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], се изразява в следните действия: 1) Л. В. Т. е бил едноличен собственик на капитала и управител на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД за ревизирания период. Той е бил отговорен и длъжен да осъществява управление върху стопанската дейност в интерес на юридическото лице, включително като осигурява администрирането на задълженията за данъци; 2) Т. не е изпълнявал управлението на дружеството с грижата на добър търговец по смисъла на Търговския закон, което е довело до възникване на задължения към бюджета. След възлагането на ревизионното производство от Л. Т. са предприети действия за продажба на дружеството, което е станало факт на 20.05.2022 г. с прехвърляне на дружествените дялове на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД на К. Н. Д.. 3) Л. Т. е отклонил средства от дружеството. На 29.04.2022 г. от сметка BG44 RZBB91551006899826 на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД са наредени суми в полза на Л. Т. в размер на 19 900. 00 лева като дивиденди за 2019 г. и 2020 г.

По време на ревизионното производство с подадената СД по ЗДДС с вх. № 22051388469 от 14.09.2022 г. за м. 08.2022 г. са сторнирани фактури за които „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е ползвало данъчен кредит в размер на 220 894. 32 лева за ревизирия период, включително и от „АЕС Къмпани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Ай Ай и Ес“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Булет 2021“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ВВ Е.“, ЕИК [ЕГН], „Гекер 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Енерджи Лимитед 79“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Проект Вижън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „РПВ Скай“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Чиба“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Георгиев Адвъртайзинг Къмпани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Сън Рол“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Тубе“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Симпли Съксесфул“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с което е избягнало установяване на ДДС за внасяне за ревизирия период, като са установени за внасяне само лихви. Задълженията, които щяха да бъдат определени с ревизионния акт са изместени със сторнирането на фактурите в м. 08.2022 г. и се дължат по СД по ЗДДС № 22051388469 от 14.09.2022 г. в размер на 220 894. 32 лева.

Л. Т. е проявил умисъл в осуетяването на действията по събиране на данъчните задължения на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД като е продал дружествените дялове на К. Н. Д., който е неплатежоспособно и малоимотно лице, собственик на 8 дружества за периода от 11.01.2022 г. до 23.08.2022 г. и съгласно дадените от него обяснения няма електронен подпис за подписване на документи на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, не е подавал СД по ЗДДС за м. 08.2022 г. и не е запознат с нейното съдържание, както и, че не притежава никакви документи на посоченото дружество.

Установено е, че дружеството няма активи и средства по банкови сметки върху които да бъде насочено принудително изпълнение. Налице е обективна невъзможност за събиране на публичните вземания. Само при невъзможност установените публични задължения да бъдат събрани от имуществото на длъжника може да се премине към установяването и впоследствие събирането им от лицето, отговорно по чл. 19 от ДОПК.

Съгласно получена справка от дирекция „Събиране“ № С220022 – 134 – 0002958 / 04.05.2023 г. „Флекс Спейс 2019“ ЕООД има публични задължения в голям размер. Извършено е пълно проучване за установяване на наличното имущество на задълженото лице – извършени са справки в служба по вписванията – установено е, че дружеството няма придобито или прехвърлено недвижимо имущество и пътни превозни средства, няма налични земеделски земи, няма земеделска техника, няма дялове в други дружества. Наложено е заповед върху банкови сметки.

Жалбоподателят Л. Т. през 2022 г., в качеството си на управител и мажоритарен съдружник в дружество „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е извършил разпределение на парични средства под формата на дивидент от дружество „Флекс Спейс 2019“ ЕООД. От събраните доказателства в хода на ревизията е видно, че дружество „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е разполагало касово и по банкови сметки с налични парични средства, но не е погасило установените с РА задължения, произтичащи от декларираните доставки на стоки и услуги, които реално не са извършени.

В хода на ревизионното производство от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е предоставена информацията относно предприети действия за принудително събиране на вземанията на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД. С писмо изх. № С 220022 – 134 – 0002958 от 04.05.2023 г. е предоставена следната информация: общ размер на задълженията в размер на 255 577. 63 лева към дата 04.05.2023 г. Не е установено наличие на имущество, както и наличие на средства по заповираните банкови сметки в ОББ АД и ПИБ АД.

В хода на съдебното производство е допусната и назначена съдебно-счетоводна експертиза. За вещо лице е определена П. Д. К.. Според заключението на вещото лице К. временната финансова помощ по смисъла на чл. 134 от Търговския закон представлява допълнително финансиране на дружеството от неговия собственик или съдружник, когато текущите приходи не са достатъчни за

покриване на разходи или задължения. От приложените документи се установява, че през периода 2020 – 2022 г. Л. Т. е предоставил на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД временни финансови средства в общ размер на 110 400 лева, разпределени както следва: 2020 г. – 39 600 лева; 2021 г. – 58 200 лева; 2022 г. – 12 600 лева. Средствата са предоставени в брой, удостоверени с ПКО и са осчетоводени като временна финансова помощ по реда на чл. 134 от ТЗ. Тези парични суми, според вещото лице, са възстановени по банкова сметка на Л. Т.. Период на преводите: 21.04.2020 г. – 04.05.2022 г. Общо преведено обратно: 130 270 лева.

Част от преводите (на 29.04.2022 г. – 19 900 лева) по същество представляват дивидент, съгласно протокола от 30.03.2022 г. След рекласификацията чисто върнатата временна помощ е 110 270 лева, което оставя разлика от 130 лева, спрямо внесените 110 400 лева.

Всички операции по предоставяне на временната финансова помощ от Л. Т. и по последващото и връщане са отразени в хронологичния регистър и главната книга.

След датата на влизане в сила на РА № Р – 22221422001924 – 091 – 001 / 04.11.2022 г. „Флекс Спейс 2019“ ЕООД не е разполагало с имущество, което да позволи удовлетворяване на установените публични задължения.

По делото е изготвена съдебна компютърно-техническа експертиза. За вещо лице е определен инж. П. К. П., специалност: Електронна техника и микроелектроника – диагностика и приложение на микропроцесорни системи. Телефон [ЕГН].

Видно от заключението на вещото лице инж. П. П. справка – декларация по ЗДДС за м. август 2022 г. на дружеството „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е била подадена от IP адрес 37.63.0.18, по електронен път с КЕП на управителя К. Д.. Публичният IP адрес 37.63.0.18 се намира в [населено място], 9000, България и е присвоен на интернет доставчика А1 България. Адресът принадлежи към ASN (автономен системен номер) 12716, който е делегиран на А1 България.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до горестоящия орган е подадена на дата 05.12.2024 г. След изтичането на 7 – мо дневния срок е започнал да тече 60 – дневният срок за произнасяне на решаващия орган. Този срок е изтекъл на дата 10.02.2025 г. Жалбата е подадена на дата 20.02.2025 г., тоест преди изтичането на 30 дневния срок за обжалване пред съда (чл. 156, ал. 5 от ДОПК). По делото е заплатена държавна такса в размер на 10. 00 лева.

Наред с посоченото жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на оспорване акт и от негов адресат и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По своята правна същност Ревизионният акт е индивидуален административен акт с декларативен характер, който по аргумент на чл. 118 ДОПК не създава задължения, а само установява вече възникнали по силата на закона (ex lege) такива за данъци и задължителни осигурителни вноски. За да е валиден, актът трябва да е издаден от компетентни по материя, по място, по време и по степен органи по приходите. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите.

При служебната проверка по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът намира, че оспореният РА е издаден в установената форма по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Противно на твърденията в жалбата, в ревизионната преписка липсват данни за допуснати в ревизионното производство съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

Съдът констатира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели

органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ.

Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, РА е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на запис в информационната система. Електронното съобщение е изтеглено от имейл [електронна поща], като препратката е активирана на дата 30.11.2024 г. от IP адрес 130.204.79.202.

С оглед предвиденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 от ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. За да е налице валиден КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Съгласно чл. 25, т. 1 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл. 52 от 01.07.2016 г., както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО на ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи, правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. От така представените преписи на хартиен носител, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи съдът намира, че същите са надлежно подписани. При това положение трябва да се приеме, че ревизията е редовно възложена от компетентни органи, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК.

Ревизионният доклад е съставен в предвидения 14-дневен срок от изтичане на срока за завършване на ревизията. Срокът на ревизията е бил до 21.09.2024 г., РД е съставен на дата 08.10.2024 г. Съгласно чл. 117 от ДОПК, ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията, но съставянето на ревизионния доклад след този срок, не може да доведе до незаконосъобразност на ревизионния акт, защото сроковете за съставянето на ревизионния доклад и за издаване на РА са инструктивни, а не преклузивни и с изтичането им не се погасява правото на органа да го състави, респективно да го издаде. В този смисъл е и трайно установената и непротиворечива съдебна практика, която е изразена в съдебни решения, измежду които и в Решение № 10566 от 11.07.2013 г. по адм. д. № 3654/2013 г., Първо отд. на ВАС, Решение № 11595 от 19.09.2011 г. по адм. д. № 75/2011 г., VIII отд. на ВАС, Решение № 17370 от 20.12.2013 г. по адм. д. № 5861/2013 г., VIII отд. на ВАС.

Приложимата норма на чл. 19 от ДОПК, урежда два отделни състава на отговорността и различни прояви на неправомерно поведение на третото лице (укриване по ал. 1 и извършване на плащане или отчуждаване на имущество по ал. 2), които водят до невъзможност установени публични задължения да бъдат събрани. В хипотезата на ал. 1 отговорността е за пълния размер на задълженията, а в хипотезата на ал. 2 – до размера на плащането, респ. отчуждаването.

При тълкуването на разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК се установява, че нейният фактически състав включва кумулативно следните елементи: 1. лицето да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК към момента, към който са установени публичните задължения; 2. да е налице поведение на това, изразяващи се в действие или бездействие, чрез което се укриват факти и обстоятелства, които по закон следва да

бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител; 3. причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски и 4. невъзможност за събиране на публични вземания - данъци и задължителни осигурителни вноски.

Дружеството, на което Л. В. Т. е бил управител, а именно - „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, за данъчни периоди от м. 11.2019 до м. 02.2022 г. упражнява право на данъчен кредит в размер на 153 000 лева по доставки от 13 дружества. В хода на ревизията на дружеството е установено, че няма реалност на тези доставки. Преди датата на издаване на РА, по ревизията, възложена на дружеството „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, е извършена корекция от управителя (счетоводителя) в данъчен период м. 08.2022 г. в дневника за покупки с обратен знак. Жалбоподателят Л. В. Т. твърди, че това действие не е извършено от него, защото още на дата 20.05.2022 г. прехвърля дружеството на лице, което притежава характеристики, придобили публичност като „малоимотен“. Жалбоподателят твърди, че доколкото е налице корекция в м. 08.2022 г. от този момент данъчното задължение на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД става изискуемо. И доколкото Л. Т. вече не е управител (от 20.05.2022 г.), то от него не може да се търси отговорност по чл. 19 от ДОПК.

Установено е в хода на ревизията, че по банковата сметка на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, BG44 RZBB91551006899826, в банка ОББ са постъпвали парични суми от търговската дейност на дружеството. От сметката са правени преводи към Л. В. Т. под формата на възстановяване на средства и са теглени в брой на каса. Няма плащания към доставчици.

От страна на жалбоподателя Л. Т. са представени квитанции към ПКО, съгласно които той е предоставил временна финансова помощ на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД за 2020 г. – 39 600 лева; За 2021 г. – 58 200 лева; За 2022 г. – 12 600 лева. В резултат от извършен преглед на движението по банковата сметка на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД се установява наличие на финансов поток между дружеството и Л. Т., като с основание „предоставяне на временна финансова помощ“ Л. Т. е внесъл по сметка на дружеството 47 680 лева. На 18.12.2019 г. и в периода 2020 – 2022 г. е изтеглил на каса от сметката на дружеството с основание „връщане на временна финансова помощ“ 160 390 лева.

Основателни са аргументите на органите по приходите, че представените ПКО за предоставена временна финансова помощ от Л. Т. на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД не представляват достоверни документи и те са създадени, за да обслужват тезата на жалбоподателя. Действително, обоснована на доказателствата е тезата на органите по приходите, че реално изтеглените суми от сметките на дружеството имат за цел неговото декапитализиране и неплащане на данъчни задължения.

Жалбоподателят Л. В. Т. е бил едноличен собственик на капитала и управител на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД от 21.01.2016 г. до 20.05.2022 г. За този период Т. е бил длъжен да осъществява управление върху стопанската дейност в интерес на юридическото лице, включително като осигурява администрирането на задълженията за данъци. Администрирането на данъците е триада от фактически действия, която включва начисляване, удържане и внасяне на данъчните задължения в полза на бюджета.

Жалбоподателят Л. Т. не е изпълнявал управлението на дружеството с грижата на добър търговец по смисъла на Търговския закон. Това е довело до възникване на задължения към бюджета. Ревизионното производство е възложено на дата 15.04.2022 г., когато жалбоподателят е управител на дружеството. След възлагане на ревизионното производство от Л. Т. са предприети действия за продажба на дружеството, което е станало факт на 20.05.2022 г. с прехвърлянето на дружествените дялове на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД на К. Н. Д. и назначаването му за управител. Жалбоподателят Л. Т. е отклонил средства от дружеството. На дата 29.04.2022 г. от сметка BG44

RZBB 91551006899826 на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД са наредени суми в поза на Л. В. Т. в размер на 19 900 лева.

В случая е налице формиране на изтегляне на финансов ресурс от дружество „Флекс Спейс 2019“ ЕООД със знанието на управителя и едноличен собственик на капитала на дружеството в полза на жалбоподателя Л. В. Т..

Жалбоподателят Т. е знаел за провеждането на ревизионното производство, но въпреки това е разпределил дивидент. Изплащането на дивидент е имало за цел да направи невъзможно покриването на данъчните задължения на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД.

В хронологичен порядък е установено следното: на 15.04.2022 г. е издадена ЗВР на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД; на 21.04.2022 г. е връчена ЗВР; на 29.04.2022 г. е извършено разпределение на дивидент на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД; на 12.05.2022 г. е извършена продажба на дружествени дялове от Л. Т. на К. Д.; на 14.09.2022 г. е подадена СД по ЗДДС от „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, с която е извършена корекция на ползван данъчен кредит за периода, в който дружеството е представлявано, управлявано и счетоводството е водено от Л. Т.; Жалбоподателят е бил предупреден (съгласно Протокол № П – 22221419149202 – 073 – 001 от 16.01.2020 г.) за последствията от използване в счетоводството на фактури, издадени от некоректни доставчици, но въпреки това е използвал такива и в ревизирия период.

Относно хипотезата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК

Дружеството „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е задължено лице по смисъла на чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК. С писмо вх. № 59 - 00 – 589 от 19.09.2023 г. К. Н. Д. е представил обяснения, че при прехвърляне на дружеството не са му били предоставени счетоводни документи – покупки и продажни фактури, оборотни ведомости, годишни декларации, търговски документи, т. е. не притежава никакви документи от дружеството. Твърди, че не е подавал СД по ЗДДС за м. 08.2022 г. и не е запознат с нейното съдържание. Не притежава електронен подпис за подписване на документи на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД.

Налице е осъществен фактическият състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Жалбоподателят е имал качеството на орган на управление и на управител на задълженото лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК към момента, към който са установени публичните задължения. Налице е поведение, което се е изразило в действия и бездействия, чрез което са укрити факти и обстоятелства, които по закон трябва да се обявят пред органа по приходите или пред публичния изпълнител. Налице е причинно – следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данъци. Налице е и невъзможност за събиране на публичните задължения.

В качеството си на управител на дружеството Л. Т. с неговото участие е допуснал да не бъдат внесени задълженията, формирани от дружеството за данъци за ревизирия период. Той е организирал и ръководил дейността на дружеството лично, ведно със счетоводната обработка на първичните документи, договори и плащания. В този смисъл жалбоподателят е имал пряка отговорност за подаването на справки – декларации по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди. В съдебната практика е формирано разбирането, че разминаването между декларираното и действителното е форма на укриване по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ДОПК (в този смисъл Решение № 8129 от 28.06.2024 г. по адм. д. № 12067 от 2023 г. на ВАС, Осмо отделение). От събраните по делото доказателства се установява, че поведението на управителя не е инцидентно, респ. не се дължи на еднократен пропуск. Напротив, в продължение на дълъг период от време са декларирани доставки на стоки и услуги, които не се били реално осъществени. При липса на настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗДДС, в справки – декларации по ЗДДС на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е декларирано обратното.

По време на ревизионното производство с подадената СД по ЗДДС за м. 08.2022 г. са сторнирани

фактури, за които „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е ползвало данъчен кредит в размер на 220 894. 32 лева за ревизирия период, включително и от гореописаните доставчици, с което е избягнало установяване на ДДС за внасяне за ревизирия период, като са установени за внасяне само лихви. Задълженията, които е щяло да бъдат определени с РА, са изместени със сторнирането на фактурите в м. 08.2022 г. и се дължат по СД по ЗДДС с вх. № 22051388469 / 14.09.2022 г. в размер на 220 894. 32 лева. По делото на л. 331 е представена посочената справка – декларация за данък върху добавена стойност. Тя се отнася за данъчен период 8 / 2022 г. В Раздел Б е посочено със знак минус – право на пълен данъчен кредит 1 104 473. 77 лева. В същия раздел в клетка 41 е посочено със знак минус – 220 894. 75 лева. Съответно на това в Раздел Г от декларацията е посочено ДДС за внасяне 220 894. 75 – клетка 71. Към СД по ЗДДС са приложени дневници за покупки на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД. Всички тези доказателства подкрепят извода, че „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е упражнило неправомерно правото на данъчен кредит. Данъчното задължение обаче не е възникнало в периода на подаване на справката – декларация – м. 08.2022 г., а в един по-ранен етап, когато на практика е било упражнено неправомерно правото на данъчен кредит.

Във връзка с посоченото, настоящият състав не приема тезата на жалбоподателя, изразена и в писмените бележки по делото, че и „приходната администрация официално е признала, че задължението от 220 894. 75 лева е възникнало вследствие на волеизявлението на новия управител К. Д., обективизирано в подадената на 14.09.2022 г. декларация.“ Правото на данъчен кредит е упражнено от „Флекс Спейс 2019“ ЕООД в много по-ранен етап. Доколкото няма спор, че доставките, които са били предпоставка за упражняване на правото на данъчен кредит, не се реално осъществени, то на практика към този момент, т. е. в периода от 01.11.2019 г. – 28.02.2022 г. неправомерно е начислен ДДС. И следователно именно към този период незаконосъобразно са приспаднати задълженията на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД към бюджета. (аргумент от чл. 68 от ЗДДС). Видно и от РД и от РА на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД за данъчните периоди, в които е било упражнено право на данъчен кредит, незаконосъобразно е формиран резултат за възстановяване на ДДС. Между периода, през който е ползвано това право, което не е валидно възникнало и периода на сторнирането получателят по фактурите дължи лихва, която е установена в РА, издаден спрямо „Флекс Спейс 2019“ ЕООД.

Според настоящия състав възникването на данъчното задължение не се поставя в зависимост от административните разпореждания на данъчната власт. Във всеки отделен конкретен случай е необходимо да се разреши само въпросът, осъществен ли е данъчният фактически състав, който законът предвижда и кога е осъществен той. Изчисляването на данъка и съобщението са обикновени декларативни актове. В този смисъл ревизионният акт заема и изпълнява ролята (образно казано) на „регистратор“ на вече осъществени данъчни фактически състави. Този финансов акт не поражда данъчното задължение.

По делото е постъпило уточнение от дата 17.02.2026 г. от страна на жалбоподателя. В него се прокарва разграничение между анулиране на фактура и сторнирането ѝ. Анулирането на фактури се извършва само от издателя на документите. При сторнирането се издава коригиращ документ – Кредитно известие или Протокол по чл. 116, ал. 4 от ЗДДС. В дневника за покупки са отразени със знак минус фактури с ДДС, издадени от 13 търговски дружества (изброени и в уточнението и в молбата на л. 261 от делото). Искане се от ТД на НАП и / или от посочените издатели на фактури да се изиска информация и доказателства дали са анулирали или сторнирали спорните фактури.

Съдът е задължил ответника да извърши справка в информационните масиви на НАП относно дружествата: „АЕС Къмпани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Ай Ай и Ес“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Булет 2021“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ВВ Е.“, ЕИК [ЕГН], „Гекер 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Енерджи Лимитед 79“

ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Проект Вижън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „РПВ Скай“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Чиба“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Георгиев Адвъртайзинг Къмпани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Сън Рол“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Тубе“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Симпли Съксесфул“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], дали са включили в дневниците за покупко – продажби по ДДС в данъчен период 01.08.2022 г. – 31.08.2022 г. издадени сторно – фактури или кредитни известия или двустранни протоколи по чл. 116, ал. 4 от ЗДДС с контрагент „Флекс Спейс 2019“ ЕООД.

В отговор на това от органите по приходите е предоставена информация (под формата на разпечатки от информационната база на НАП), от които е видно датата на регистрация и датата на дерегистрация на изброените 13 дружества. Те не са били регистрирани по ЗДДС за периода от 01.08.2022 г. до 31.08.2022 г. Именно по тази причина те не са подавали справки – декларации и отчетни регистри, респ. не са включвали данъчни документи. По отношение на тези писмени доказателства адв. А. е заявил в открито съдебно заседание от дата 10.03.2026 г., че не възразява да бъдат приети и че с това тяхното доказателствено искане е изпълнено изцяло.

Според настоящия състав на съда доводът на жалбоподателя за правното значение на извършеното сторниране не е относим за решаването на случая. Сторнираното е неотносимо (ирелевантно) за самото възникване на задълженията, защото в хипотезата на търсене на отговорност по чл. 19 от ДОПК от основно значение е отговорът на въпроса: в кой период е упражнен неправомерно данъчният кредит и кой е бил управител към този момент. Без това да е основният предмет на делото съдът намира, че т. нар. от жалбоподателя „сторниране“ е и незаконосъобразно, като е направено без основание и без да почива на относимите правни норми. Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 4 от ЗДДС когато погрешно съставени документи или поправени документи са отразени в отчетните регистри на доставчика или получателя, за анулирането се съставя и протокол - за всяка от страните, който съдържа: 1. основанията за анулирането; 2. номера и датата на документа, който се анулира; 3. номера и датата на издадения нов документ; 4. подпис на лицата, съставили протокола за всяка от страните.

Ако данъчният кредит е ползван в периода ноември 2019 г. – февруари 2022 г., именно тези периоди са релевантни за формирането на задълженията, и при доказана нереалност на доставките, за тези периоди ще се начислят задължения на дружеството, и съответно ще се търси отговорност на управителя. Последващото сторниране през август 2022 г. „не премества“ (образно и фигуративно казано) датата на възникване или изискуемост на данъчното задължение в нов момент, а представлява само последваща корекция. Това би имало практическо значение, ако съответният данък е и реално внесен, като тогава въпросът би се свел до това в какъв обем остават дължими лихви. Още повече, че в случая сторнирането е извършено след прехвърлянето на дружеството и след смяната на управителя, поради което то не променя обстоятелството кой е управлявал дружеството „Флекс Спейс 2019“ ЕООД през периода на ползване на данъчния кредит.

Вярно е обратното, доколкото се установява, че след неправомерното ползване на данъчния кредит дружеството е било прехвърлено на малоимотно лице, като това по-скоро подкрепя тезата за приложимост на чл. 19 от ДОПК, отколкото я изключва, тъй като поставя акцент върху връзката между поведението на предходния управител и последващата невъзможност публично вземане да бъде събрано от самото дружество. Затова само по себе си възразението, че към датата на сторнирането жалбоподателят Л. В. Т. вече не е бил управител, според настоящия състав на съда не е достатъчно, за да изключи отговорността му по чл. 19 от ДОПК.

В подкрепа на изложеното трябва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК принудителното изпълнение се предприема въз основа на декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци. Безспорно в случая в обхвата на

разпоредбата на чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК попада и справка-декларация по ЗДДС с вх. № 22051388469 / 14.09.2022 г., в която е посочен размер на данъка от 220 894. 32 лева. Тази справка-декларация прави данъчното задължение ликвидно и изискуемо и по отношение на него може да се предприеме принудително изпълнение. Справката – декларация обаче не поражда данъчното задължение, като последното възниква по силата на закона (ex lege). Самото данъчно задължение е възникнало много преди това и от значение е моментът, в който неправомерно е било упражнено правото на данъчен кредит от страна на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД. А това безспорно е станало в периода от 01.11.2019 г. до 28.02.2022 г. Безспорно към този момент управител на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е Л. В. Т..

Основателна е тезата на органите по приходите относно наличието на недобросъвестност у Л. В. Т.. В тази насока съдът отчита обстоятелството, че Л. Т. е прехвърлил дружествените дялове на малоимотно лице (К. Н. Д.). Това е станало на дата 20.05.2022 г., т. е. около месец след възлагането на ревизионното производство на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД. В тази насока заключението на вещото лице инж. П. К. П., изготвил съдебно – компютърна техническата експертиза, че справка – декларация по ЗДДС за месец август 2022 г. на дружеството „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е подадена от IP адрес 37.63.0.18, по електронен път с КЕП на управителя К. Д. по никакъв начин не променя изводите на съда.

Относно хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК

Съгласно чл. 19, ал. 2 от ДОПК управител или член на орган на управление, който недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

За изпълнение на фактическия състав на ал. 2 на чл. 19 от ДОПК трябва да се установи по безспорен начин, че задълженото лице е управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, недобросъвестно да е извършил плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на това имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания. При доказване на тези елементи се носи отговорност по посочената разпоредба до размера на намалението на имуществото.

Видно и от заключението на вещото лице К. в счетоводните регистри на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е налице разпределение на дивидент на дата 30.03.2022 г. и изплащане на 29.04.2022 г. – 19 900 лева.

Относно възстановените на управителя Л. Т. суми трябва да се посочи следното: Вещото лице дава заключение, че през периода 2020 – 2022 г. Л. Т. е предоставил на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД временни финансови средства в общ размер на 110 400 лева, разпределени както следва: за 2020 г. – 39 600 лева; за 2021 г. – 58 200 лева; за 2022 г. – 12 600 лева. Временните финансови средства са предоставени в брой. Предоставянето е удостоверено с приходни касови ордери (ПКО). Финансовите средства са осчетоводени като временна финансова помощ по реда на чл. 134 от ТЗ. От вещото лице е посочено още, че временната финансова помощ е върната по банков път, като

общият размер на преводите с основание „връщане на временни средства“ е 130 270 лева за периода 2020 – 2022 г. Действително връщането на посочените парични средства е документално обосновано, но това не означава, че съдът трябва да възприеме гледната точка на жалбоподателя. Твърдението на жалбоподателя се възприема в онази негова част, в която е посочено, че „експертизата е категорична, че всички операции са били надлежно счетоводно отразени, документално обосновани и проследими в главната книга, хронологичните регистри и аналитичните справки по сметка 499.“ Фактът, че операциите са били счетоводно отразени, не означава, че те действително отразяват временна финансова помощ към дружеството и че е формирано парично задължение към жалбоподателя Л. Т..

Основателна е тезата на органите по приходите, че тези действия на Т. са недобросъвестни, доколкото същият, в качеството си на управител на дружество „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, е знаел за започналото ревизионно производство. Той е получил заповедта за възлагане на ревизията на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД на дата 21.04.2022 г.

В хода на съдебното производство безспорно се установи размерът на непогасеното задължение на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, за което отговорност носи Л. Т.. Непогасеното задължение на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е формирано от два източника. На първо място, задължението е формирано по СД по ЗДДС с вх. № 22051388469 / 14.09.2022 г. в размер на 220 894. 32 лева. Тогава на практика е осъществено сторнирането на фактури, по които от дружеството е било упражнено право на данъчен кредит в предходни данъчни периоди.

На второ място, задължението е формирано от установеното в РА № Р – 22221422001924 – 091 – 001 от 04.11.2022 г. Ревизионният акт отразява резултатите от ревизията на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД за данък върху добавената стойност за периода от 01.11.2019 г. до 28.02.2022 г. В Таблица № 3 от този акт е установена лихва за забава в размер на 19367. 56 лева. Ревизията не е установила задължения за ДДС доколкото междувременно е извършено сторниране на фактури, по които вече е било упражнено право на данъчени кредит.

В обобщение отговорността на Л. Т. с оспорения Ревизионен акт № Р – 22221024002995 – 091 – 001 / 29.11.2024 г. е ангажирана за задължения по ДДС в размер на 220 894. 32 лева и за задължения за лихви за просрочие в размер на 81 601. 57 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 20 от ДОПК в случаите по чл. 19 обезпечението и принудителното изпълнение се насочват първо срещу имуществото на задълженото лице, за чието данъчно или осигурително задължение се носи отговорност. Видно от изготвената по делото ССчЕ (л. 208 от делото) след датата на влизане в сила на РА № Р – 22221422001924 – 091 – 001 / 04.11.2022 г. дружество „Флекс Спейс 2019“ ЕООД не е разполагало с имущество, което да позволи удовлетворяване на установените публични задължения (Отговор на въпрос № 7). Вещото лице К. посочва, че изводът ѝ се подкрепя от протоколите за инвентаризация (налична е единствено дребна касова наличност – 420. 35 лева), както и от данните от НАП (липса на установено имущество и средства по банкови сметки). Според вещото лице невъзможността да бъдат събрани задълженията от „Флекс Спейс 2019“ ЕООД е настъпила на дата 04.05.2023 г. в хода на принудителното изпълнение.

Заклучението на вещото лице е прието без възражения от страните и съдът го кредитира.

Не се споделят доводите на жалбоподателя, че липсва уникална причинно – следствена връзка между извършените плащания и по-късно възникналите задължения (съгласно писмени бележки). Посочва се още, че съгласно експертизата, данъчните задължения *възникват* значително по-късно, а именно – след подаването на справка – декларация по ЗДДС от дата 14.09.2022 г. и след издаването на РА. Както вече се посочи данъчните задължения са възникнали много по-рано, към момента в който от страна на дружество „Флекс Спейс 2019“ ЕООД неправомерно е било

упражнено право на данъчен кредит.

По изложените съображения е дължим извод за изпълнение на предпоставките по чл. 19-21 от ДОПК, при което правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на Л. В. Т., в качеството му на управител на РА на „Флекс Спейс 2019“ ЕООД, за задължения на дружеството в размер на 220 894. 32 лева и лихва в размер на 81 601. 57 лева.

На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

По отношение на разноските

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника трябва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК (изм. – ДВ, бр. 17 от 2026 г.) на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правна помощ. В чл. 37, ал. 1 от ЗПП е регламентирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съдът намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение трябва да се определи съобразно разпоредбата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съобразно тази разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева. По делото са водени множество заседания, процесуалният представител на ответника е изготвял множество писмени отговори и становища. Представял е писмени доказателства в хода на производството пред съда. Допуснати и приети са общо две експертизи. С оглед правната и фактическа сложност на делото съдът намира, че трябва да се присъди възнаграждение в размер на 450 лева. Изразени в еурова стойност те се равняват на 230. 08 евро.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 45-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. В. Т. срещу Ревизионен акт № Р – 22221024002995 – 091 – 001 / 29.11.2024 г., мълчаливо потвърден от Директора на дирекция – ОДОП, [населено място], като с ревизионния акт са установени задължения по чл. 19 от ДОПК в размер на 220 894. 32 лева и лихва в размер на 81601. 57 лева.

ОСЪЖДА Л. В. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх. В, ет. 1, ап. 17, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 230. 08 евро.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на Република България.